

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan, Elena Covalenco, Iurii Diaconu, Ion Guzun

judecând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015, în cauza penală în privința lui

Mocan Ianuș Mihai, născut la 18.08.1965,
originar din mun. Chișinău, domiciliat în mun.
Chișinău, bul. Dacia 44 ap. 112,

Termenii de examinare a cauzei:

prima instanță: 25.07.2014 - 18.02.2015;

instanța de apel: 05.03.2015 - 14.05.2015;

instanța de recurs: 09.07.2015 – 20.10.2015;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 februarie 2015, Mocan Ianuș învinuit în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal a fost achitat pentru că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, inculpatul Mocan Ianuș de către organul de urmărire penală a fost pus sub învinuire în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal pentru faptul că la 08 octombrie 2013, în jurul orei 20.00, se deplasa pe șoseaua de centură a mun. Chișinău șos. Balcani, din direcția or. Ialoveni spre direcția str. Alba Iulia, la volanul autocamionului de model „MAN” cu n/î C LT 074 cu semiremorca de model „Schmitz” cu n/î CAP 744. În timpul deplasării, în apropierea intrării în or. Durlești, conducătorul auto, acționând din imprudență și cu încălcarea cerințelor pct. pct. 45. 1) Regulamentului Circulației Rutiere care presupune că „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile

periculoase; d) situația rutieră.”, n-a sigurat securitatea circulației rutiere, nu a manifestat dexteritate în conducere, nu a ținut cont de particularitățile tronsonului de drum pe care se deplasa nu a prevăzut și nu a preîntîmpinat situația periculoasă apărută și în rezultat a comis tamponarea pietonului Dogot Ion Matvei a.n. 02.05.1965, care se deplasa de la stînga la dreapta relativ deplasării unității de transport. În consecință pietonul Ion Dogot în urma leziunilor corporale primite a decedat la fața locului.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Mocan Ianuș în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației și exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul persoanei.*

2.1. Prima instanță și-a bazat concluzia de achitare a inculpatului pe următoarele:

- Constatarea unei fapte infracționale, precum și circumstanțele săvîrșirii acesteia, sunt în strictă dependență de probatoriu, adică de totalitatea probelor prezentate de părți și administrate de instanța de judecată, cu respectarea prevederilor normelor de procedură penală și asigurarea exercitării de către părți a drepturilor de care dispun în cadrul procesului penal.

- Cu referire la probatoriul în cauză instanța reține că, conform concluziei raportului de expertiză nr. 9455 din 25 decembrie 2013 (f.d. 61-62), distanța necesară pentru oprire în siguranță a automobilului de model „MAN,, cu numărul de înmatriculare C LT 074 și semiremorca „Schmitz,, cu numărul de înmatriculare C AP 744, în condițiile comiterii accidentului rutier, pentru viteza 50 km/oră este 43 metri. Conform datelor inițiale prezentate, șoferul Mocan Ianuș nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului Dogot Ion folosind frînarea.

- Fiind dispusă efectuarea unei expertize repetate, a fost întocmit un nou raport de expertiză nr. 1437 din 26 februarie 2014 (f.d. 71-72), prin care s-a concluzionat că, depărtarea pietonului de la locul tamponării în momentul cînd automobilul de model „MAN,, cu numărul de înmatriculare C LT 074 se afla la distanța de oprire în siguranță de la locul tamponării, adică cînd șoferul încă dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării folosind frînarea, cu condiția că pietonul nu-și schimbă direcția și tempoul de mișcare în fugă rapidă cu viteza 14,3 km/oră, poate fi de 12,3 metri. Depărtarea pietonului de la locul tamponării în momentul cînd automobilul de model „MAN,, cu numărul de înmatriculare C LT 074 se afla la distanța de oprire în siguranță de la locul tamponării, adică cînd șoferul încă dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării folosind frînarea, cu condiția că pietonul nu-și schimbă direcția și tempoul de mișcare în pas grăbit cu viteza 6,6 km/oră, poate fi de 5,7 metri. Depărtarea pietonului de la locul tamponării în momentul cînd automobilul de

model „MAN,, cu numărul de înmatriculare C LT 074 se afla la distanța de oprire în siguranță de la locul tamponării, adică când șoferul încă dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării folosind frînarea, cu condiția că pietonul nu-și schimbă direcția și tempoul de mișcare în pas liniștit cu viteza 5,3 km/oră, poate fi de 4,6 metri. Astfel, din acest raport de expertiză, la fel, se deduce concluzia că șoferul Mocan Ianuș nu avea posibilitatea tehnică de a evita impactul prin frînare.

- Potrivit pct.45 din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009:

1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori:

- a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția;
- b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase;
- c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii;
- d) situația rutieră.

2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

- În opinia instanței, șoferul Mocan Ianuș, în condițiile descrise în rechizitoriu, conducea unitatea de transport cu respectarea prevederilor indicatoarelor rutiere și Regulamentului circulației rutiere, inclusiv cu respectarea regimului de viteză și iluminare, raportate la condițiile traficului rutier.

- Mai mult, organul de urmărire penală nu a combătut, inclusiv cu expertiza suplimentară, concluzia univocă a expertului din primul raport de expertiză potrivit căruia inculpatul nu a avut posibilitatea tehnică să evite tamponarea prin frînare.

- În accepțiunea instanței, contrar prevederilor art. 252 Cod de procedură penală organul de urmărire penală nu a întreprins măsuri în vederea stabilirii circumstanțelor care au importanță pentru a dovedi culpa lui Mocan Ianuș în comiterea infracțiunii și în special, nu a prezentat dovada care să confirme distanța de la care inculpatul l-a văzut sau era obligat să-l vadă pe pietonul Dogot Ion care traversa autostrada și în dependență de acești parametri să constate dacă avea sau nu șoferul posibilitatea tehnică să evite tamponarea prin frînare, or conform art. 26 Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

- În plus, partea acuzării nu a identificat nici o prevedere a Regulamentului Circulației Rutiere care ar fi imputabilă inculpatului și să conducă la concluzia existenței în acțiunile lui Mocan Ianuș a semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. c) Cod penal, ci doar s-a limitat la citarea obiectivă a textului din Regulamentul Circulației Rutiere, fără a specifica care

anume acțiuni sau inacțiuni incriminate inculpatului pretinse a fi comise de acesta în rezultatul ignorării factorilor precum lipsă de dexteritate și situația rutieră.

- În mod distinct, instanța a pus în evidență și subliniat că, trimiterea abstractă în rechizitoriu la faptul că Mocan Ianuș conducea vehiculul, fără a ține permanent seama de dexteritate în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră, iar prin consecință nu a asigurat securitatea circulației rutiere, fără a fi specificată o violare ori neglijență față de prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, reprezintă în sine nu altceva decât o incriminare obiectivă a infracțiunii prin utilizarea dispoziției art. 264 alin. (3) lit. c) Cod penal, cu plasarea obligației de dezincriminare pe seama învinuitului (inculpatului), or această situație juridică este caracteristică unui proces-penal închizițional pe când potrivit art. 21 din Constituție și art. 8 Cod de procedură penală orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

- În acest sens instanța a accentuat, că în zona unde s-a produs accidentul rutier, nu este nici o trecere de pietoni și conducătorii auto erau în drept să creadă că și ceilalți participanți la traficul rutier, inclusiv pietonul Dogot Ion, respectă Regulamentul Circulației Rutiere și anume pct. 114 care prevede că pietonii trebuie să traverseze drumul numai pe la trecerile semnalizate, inclusiv pe pasajele denivelate, iar în lipsa acestora la intersecții - pe linia trotuarelor sau acostamentelor, iar în cazul în care în limitele vizibilității (100-150 m) nu sunt treceri pentru pietoni sau intersecții, ei pot traversa drumul numai după ce s-au asigurat că nu se apropie nici un vehicul, efectuând trecerea pe traiectorie perpendiculară în raport cu marginea carosabilului. Astfel, șoferul Mocan Ianuș, cu certitudine putea să conteze pe faptul că nimeni, inclusiv nici un pieton nu se va antrena în traversarea neregulamentară și periculoasă a carosabilului, mai ales în timp de noapte, traseul nefiind iluminat de rețea orășenească, fiind îmbrăcat în haine întunecate și în situația traficului rutier intens, în special în starea de ebrietate.

- Tot aici instanța a subliniat că, pe tronsonul unde s-a produs accidentul, de-a lungul autostrăzii este ridicat gard de protecție, iar pietonul Dogot Ion, nu a ținut cont de faptul că, în câmpul de vizibilitate există o trecere pietonală marcată în modul corespunzător.

- Instanța dispunând achitarea inculpatului a considerat important să menționeze următoarele circumstanțe:

* Dispoziția art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, încriminat inculpatului presupune încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

* Astfel, latura obiectivă a infracțiunii sus-numite o constituie încălcarea regulilor de securitatea a circulației sau de exploatarea mijloacelor de transport, care a cauzat, din imprudență, decesul unei persoane.

* În speță, în acțiunile inculpatului nu se conțin semne de încălcare a Regulamentului Circulației Rutiere, iar accidentul rutier, soldat cu decesul lui Dogot Ion, este în legătura directă cauzală cu încălcarea regulilor de circulație rutieră de către pietonul prin traversarea neregulamentară a autostrăzii.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a declarat apel prin care a solicitat casarea sentinței din motivul ilegalității ei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Mocan Ianuș să fie declarat vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În susținerea apelului acuzatorul de stat a invocat că:

- nu sunt clare motivele achitării de către instanța de fond, întrucât probele administrate la urmărirea penală și cercetate în ședințele de judecată sunt pertinente, concludente și admisibile ce confirmă în volum deplin încălcarea de către Mocan Ianuș a prevederilor pct. 45 alin. (1) RCR, prin ce a comis din imprudență, prin lipsă de atenție și neglijență la trafic, infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal;

- sentința este ilegală, fiind adoptată contrar prevederilor art. 101 și art. 394 Cod de procedură penal, fiind lăsate fără apreciere probele prezentate de acuzare, care pe deplin și direct demonstrează vinovăția imputată;

- fiind făcută o analiză a probelor acumulate pe parcursul urmăririi penale, dar și în cadrul judecării cauzei s-a constatat că declarațiile bănuitului făcute la faza de urmărire penală se află în contradicție cu declarația făcută de acesta în scris în ziua accidentului, apoi în instanța de judecată, precum și cu cele făcute de martorii Cazacu Victor și Costiș Ion, prin urmare declarațiile lui Macan Ianuș în calitate de bănuیت dar și în calitate de inculpat urmează să fie apreciate critic;

- probele prezentate de către partea acuzării nu au fost puse la îndoială de partea apărării și nu a fost invocat nici un argument sau o circumstanță care ar determina nerecunoașterea acestora, precum și administrarea acestora cu încălcări de procedură penală. Respectiv, reieșind și din aceste circumstanțe, toate probele care au fost administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015 a fost respins ca nefondat apelul acuzatorului de stat și menținută sentința atacată fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că concluziile primei instanțe expuse în sentință cu privire la achitarea inculpatului corespund circumstanțelor stabilite la judecarea cauzei, fiind verificate probele administrate la caz care nu au probat vinovăția inculpatului Mocan Ianuș de faptele imputate și analizate în totalitatea lor, exclud orișice altă versiune înaintată de acuzatorul de stat și anume:

- *declarațiile inculpatului Mocan Ianuș, declarațiile succesoriului părții vătămate Dogot Lidia, declarațiile martorilor Tocilat Valentin, Zlotescu Alexei, Cazacu Victor, Berezovschi Andrei și Costiș Ion;*

precum și materialele dosarului :

- *raportul de constatare medico-legală nr.1793 și Raportul de expertiză medico- legală nr.151/1793 D a cadavrului lui Dogot Ion Matvei a.n.1965 prin care s-a constatat că moartea a survenit în rezultatul șocului hemoragic și traumatic, cauzat de traumatismul asociat a capului, toracelui, abdomenului, membrului superior și inferior, leziunile deschise fiind produse în urma acțiunii traumatice cu un cop(uri) contodent(e) dur(e) sau la lovirea de acesta(ea), iar în sângele cadavrului s-a depistat 1,06% de alcool etilic, ceea ce la persoane vii produce o stare de ebrietate alcoolică ușoară (f. d. 40-42, 43-44);*

- *raportul de expertiză nr.9455 din 25.12.2013 conform căruia s-a constatat că șoferul Mocan Ianuș nu dispunea de posibilitate tehnică de evitare a tamponării pietonului Dogot Ion folosind frâna (f. d. 61-62);*

- *raportul de expertiză auto-tehnică nr. 1437 din 26.02.2014 prin care s-a concluzionat că, depărtarea pietonului de la locul tamponării în momentul când automobilul de model „MAN,, cu numărul de înmatriculare C LT 074 se afla la distanța de oprire în siguranță de la locul tamponării, adică când șoferul încă dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării folosind frâna, cu condiția că pietonul nu-și schimbă direcția și tempoul de mișcare în fugă rapidă cu viteza 14,3 km/oră, poate fi de 12,3 metri. Depărtarea pietonului de la locul tamponării în momentul când automobilul de model „MAN,, cu numărul de înmatriculare C LT 074 se afla la distanța de oprire în siguranță de la locul tamponării, adică când șoferul încă dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării folosind frâna, cu condiția că pietonul nu-și schimbă direcția și tempoul de mișcare în pas grăbit cu viteza 6,6 km/oră, poate fi de 5,7 metri. Depărtarea pietonului de la locul tamponării în momentul când automobilul de model „MAN,, cu numărul de înmatriculare C LT 074 se afla la distanța de oprire în siguranță de la locul tamponării, adică când șoferul încă dispunea de posibilitatea*

tehnică de evitare a tamponării folosind frînarea, cu condiția că pietonul nu-și schimbă direcția și tempoul de mișcare în pas liniștit cu viteza 5,3 km/oră, poate fi de 4,6 metri. (f.d. 71-72);

- *raportul de verificare tehnică a vehiculului nr.0677738 din 04.01.2013* conform cărui s-a concluzionat că vehiculul SCHMITY S01 cu nr. de înmatriculare CAP744 a trecut testarea tehnică (f.d.80);

- *procesul-verbal nr.6283 din 08.10.2013* al examinării medicale de constatare a stării de ebrietate din care rezultă că Mocan Ianuș a fost treaz (f.d.19);

- *procesul-verbal de cercetare a locului accidentului cu anexele - schița accidentului rutier și foto-tabelul din data 08.10.2013* (f.d. 11-18);

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului 06.12.2013, tabel fotografic* (f.d. 47-49);

- *procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din data de 06.12.2013* cu anexele-schema accidentului, tabel fotografic (f.d.50-55);

Instanța de apel a respins argumentul acuzatorului de stat precum că declarațiile lui Mocan Ianuș acumulate pe parcursul urmăririi penale și în cadrul judecării cauzei se află în contradicție cu declarația făcută de acesta în scris în ziua accidentului, deoarece inculpatul pe toată perioada examinării cauzei a dat declarații coerente și anume că nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului Dogot Ion folosind frînarea, această poziție fiind dedusă și din rapoartele de expertiză nr. 1437 din 26.02.2014 și nr.9455 din 25.12.2013 potrivit cărora inculpatul nu a avut posibilitatea tehnică să evite tamponarea prin frînare.

Colegiul penal a reținut că poziția inculpatului Mocan Ianuș se confirmă și prin alte argumente după cum ar fi faptul, că partea vătămată Dogot Ion a traversat șoseaua în alt loc decât cel destinat trecerii de pietoni, a traversat traseul fără a se asigura că din ambele sensuri circulația era destul de intensă dat fiind locul accidentului și ora la care sa produs accidentul, a traversat traseul în grabă în loc în care șoferul nu putea prevedea apariția spontană a careva pietoni, ori pe partea stângă în direcția de deplasare a vehiculului era câmp pustiu pe partea dreaptă a carosabilului era un gard, șoferul Mocan Ianuș deplasându-se în urma altor vehicule și avînd din față alte vehicule ce veneau în sens opus nu a fost în posibilitatea de a vedea de la o distanță mare pietonul care a încercat să traverseze traseul printre vehicule în condiții de vizibilitate redusă și nu a avut posibilitate tehnică de a stopa vehiculul pînă la oprire fără a accidenta partea vătămată pe o distanță de cel puțin 43 metri de la momentul depistării locului de aflare a pietonului pînă la locul unde a fost accidentat.

Referitor la argumentul procurorului precum că condițiile climaterice erau favorabile și nu prezentau careva obstacol pentru șofer întru aprecierea greșită a

situației rutiere, instanța de apel a combătut această poziție prin concluziile raportului de expertiză nr. 9455 din 25.12.2013 din care rezultă că distanța necesară pentru oprire în siguranță a automobilului de model „MAN” cu semiremorcă în condițiile comiterii accidentului rutier, pentru viteza 50 km/oră este 43 metri, însă conform datelor inițiale, Mocan Ianuș nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului Dogot Ion folosind frînarea, mai mult ca atât că pietonul era în stare de ebrietate fapt confirmat și de concluziile pct. 3 al raportului de expertiză medico-legală nr. 151/1793 D din 07.11.2013.

Astfel, analizând și apreciind toate probele în ansamblu, Colegiul penal a conchis, că pe parcursul judecării cauzei nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, ce ar demonstra, că inculpatul Mocan Ianuș a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, partea acuzării nu a argumentat prin probe cererea de apel, nu a prezentat careva probe noi, suplimentare în favoarea acuzării, astfel omițând posibilitatea legală de a o mai face, or instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării, de aceea, alte probe decât cele deja enumerate și analizate nu au fost prezente astfel situația va fi tratată în favoarea inculpatului.

Tot aici, contrar prevederilor art. 252 Cod de procedură penală organul de urmărire penală nu a întreprins măsuri în vederea stabilirii circumstanțelor care au o importanță pentru a dovedi vinovăția sau nevinovăția lui Mocan Ianuș în comiterea infracțiunii și în special, nu a prezentat dovada care să confirme distanța de la care inculpatul l-a văzut sau era obligat să-l vadă pe pietonul Dogot Ion care traversa autostrada, vizibilitatea în aria de deplasare a vehiculului, intensitatea traficului pe segmental dat la ora impactului, identificarea altor probe ce ar fi avut importanță pentru justa soluționare a cauzei și în dependență de aceste aprecieri să constate dacă avea sau nu șoferul posibilitatea tehnică să evite tamponarea prin frînare, la fel, și în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

5. Decizia menționată este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul invocă că:

- instanța de apel examinând apelul nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului Mocan Ianuș de comiterea infracțiunii încriminate;

- făcând o analiză a probelor acumulate pe parcursul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată se constată că declarațiile date în calitate de bănuit de către Mocan Ianuș sunt în contradicție cu declarațiile făcute de acesta în ziua accidentului, apoi în instanța de judecată, precum și cu cele declarate de martorii

V.Cazacu și I.Costiș, declarații care au fost apreciate eronat de către instanțele de fond, precum și raportul de expertiză auto-tehnică nr. 1437 din 26.02.2014;

- din declarațiile martorului apărării Valeriu Tocilat se confirmă că pietonul a fost posibil de observat prin manifestarea atenției sporite în condițiile date, cu întreprinderea acțiunilor de precauție, a fost posibil de evitat tamponarea lui;

- instanța de apel urma să ia în considerație că anume șoferul urmează să-și asume o responsabilitate sporită prin simplul fapt că, conduce mijlocul de transport, care este un mijloc de pericol social sporit și care ca urmare îi impune acestuia obligația de precauție în trafic, în asemenea împrejurări, consideră că în acțiunile inculpatului I. Mocan există încălcarea prevederilor art. 45 al RCR RM.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția

5.1 Referință pe marginea recursului a depus avocatul Alexandru Luca în numele inculpatului prin care solicită respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece atât sentința cât și decizia sunt legale, or instanța de apel la judecarea cauzei a ținut cont de prevederile art.413 - 418 Cod de procedură penală și corect a reținut circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, concluzionând absența în acțiunile lui Mocan Ianuș a componentei de infracțiune imputate.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din conținutul deciziei rezultă că instanța de apel în cauza dată nu a respectat aceste stricte prevederi legale și nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate de procuror în expunerea argumentelor sale.

Colegiul lărgit, verificînd argumentele recursului, în raport cu actele cauzei, constată că judecînd apelul, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție pripită de respingere a apelului declarat de procuror, prin ce a comis eroarea de drept prescrisă de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Or, soluția de respingere a apelului declarat de procuror este neargumentată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată atît a primei instanțe, cît și a celei de apel, în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală iar instanța de apel fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de acuzatorul de stat, a adoptat soluția contestată.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, dacă instanța de apel a respins apelul procurorului, decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța pronunțînd hotărîrea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe.

La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul reține și faptul că textul recursului declarat repetă motivele apelului, dar concomitent mai reține și faptul, că în decizia instanței de apel cu adevărat nu și-au găsit reflectare răspunsul la toate motivele invocate în apel, or potrivit art.414 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, pornind de la motivele recursului ordinar declarat de procuror, care au fost indicate de către ultimul și în apelul său rezultă următoarele:

În primul rînd, prin decizia recurată, la examinarea apelului procurorului, instanța de apel practic face motivarea sentinței de achitare, fără a face o nouă apreciere a probele administrate în cauza penală, avînd dreptul să reformeze sentința atacată, procedînd apriori, a mers pe ideea preconcepută a instanței de fond care s-a statuat asupra nevinovăției inculpatului, limitîndu-se doar la constatarea faptului că acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente, ce ar dovedi vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii, ambele instanțe făcînd trimitere la prevederile art. 252 Cod de procedură penală, *că organul de urmărire penală nu a întreprins măsuri în vederea stabilirii circumstanțelor care au o importanță pentru a dovedi vinovăția sau nevinovăția lui Mocan Ianuș în comiterea infracțiunii și în special, nu a prezentat dovada care să confirme distanța de la care inculpatul l-a văzut sau era obligat să-l vadă pe pietonul Dogot Ion care traversa autostrada, vizibilitatea în aria de deplasare a vehicolului, intensitatea traficului pe segmentul dat la ora impactului, identificarea altor*

probe ce ar fi avut importanță pentru justa soluționare a cauzei și în dependență de aceste aprecieri să constate dacă avea sau nu șoferul posibilitatea tehnică să evite tamponarea prin frînare.

În al doilea rînd, la cele invocate supra, Colegiul reține că, procurorul potrivit apelului și reieșind din probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul actului de judecată a redat situație de fapt ce contrazice prevederile art. 252 Cod de procedură penală, la care instanța de apel nu s-a expus sau s-a expus confuz într-o respingere a acestora la un șir de probe, care de fapt nu au combătut cele invocate de către apelant.

Deci, de către acuzare a fost invocat că:

**condițiile climaterice erau favorabile și nu prezentau careva obstacol pentru șofer într-o apreciere greșită a situației rutiere, iar potrivit declarațiilor martorului Victor Cazacu din contrasens nu se deplasau camioane și microbuze care ar fi îngădit vizorul șoferului, or potrivit declarațiilor martorului Costiș Ion, acesta mergînd în spatele camionului „MAN”, a văzut din fugă o umbră care traversa strada, unde șoferul camionului încercînd să-l evite l-a tamponat;*

Aici, Colegiul remarcă că, instanța de apel urma să verifice cum martorul Costiș Ion, deplasîndu-se în spatele camionului „MAN” a văzut din fugă o umbră care traversa strada, iar șoferul camionului Mocan Ianuș nu l-a văzut pe pietonul Dogot Ion care de fapt se deplasa în fața automobilului condus de el.

**șoferul Ianuș Mocan conducea un camion de gabaritură relativ mari în timpul comiterii accidentului rutier, fapt care îi acorda un vizor cuprinzător și suficient în vederea observării din timp a pietonului și respectiv întreprinderii tuturor măsurilor necesare întru evitarea tamponării acestuia - toate acestea în caz că acorda atenția corespunzătoare la trafic;*

**pietonul nu era în stare de ebrietate acută, după cum invocă inculpatul, respectiv, reținînd și afirmarea fiicei Dogot Lidia precum că tatăl său avea frică de mașini, putem deduce că acesta totuși a manifestat atenție și precauție în timpul traversării carosabilului, mizînd deci pe faptul că și ceilalți participanți la trafic sunt conștienți și precauți;*

**reieșind din totalitatea probelor cercetate, inclusiv și din raportul de expertiză auto-tehnică, în condițiile deja probate ale traficului rutier anticipat accidentului, șoferul Ianuș Mocan avea posibilitatea să vadă pietonul și să acționeze în vederea evitării situației periculoase.*

În al treilea rînd, instanța de recurs constată că atît instanța de fond, cît și cea de apel nu a apreciat raportul de expertiză complexă auto-tehnică nr.1437 din 26 februarie 2014, concluziile căreia sunt atît în favoarea inculpatului, cît și în defavoarea acestuia, or ambele instanțe s-au limitat doar la transcrierea concluziilor din raport, fără a le aprecia în raport cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de

procedură penală și a le raporta la fapta comisă, în cazul în care în raport se indică că, depărtarea pietonului de la locul tamponării în momentul când automobilul de model „MAN”, cu numărul de înmatriculare C LT 074 se afla la distanța de oprire în siguranță de la locul tamponării, adică când șoferul încă dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării folosind frînarea, cu condiția că pietonul nu-și schimbă direcția și tempoul de mișcare:

- în fugă rapidă cu viteza de 14,3 km/oră, poate fi de 12,3 metri;
- în pas grăbit cu viteza 6,6 km/oră, poate fi de 5,7 metri;
- în pas liniștit cu viteza 5,3 km/oră, poate fi de 4,6 metri.

Potrivit materialelor cauzei și anume *procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și schemei din 08 octombrie 2013*, efectuat în prezența inculpatului, se constată că vizibilitatea părții carosabile la faza scurtă a camionului „MAN” este de 43 metri, iar distanța necesară pentru oprire în siguranță a automobilul de model „MAN”, în condițiile comiterii accidentului, la viteza de 50 km/ora este de 43 metri.

Prin urmare, din cele invocate supra instanța urma să verifice dacă inculpatul Mocan Ianuș a avut posibilitatea reală de a-l vedea pe pietonul Dogot Ion, în raport cu gabariturile camionului care șoferul, din salonul acestuia, avea vizibilitatea asupra traseului de aproximativ la 2,5 metri înălțimea, iar vizibilitatea părții carosabile la faza scurtă a camionului „MAN” fiind de 43 metri și dacă a avut destul timp și posibilitatea tehnică ca șoferul automobilului să oprească automobilul prin frînare de la momentul observării obstacolului.

De asemenea, la argumentarea necesității respingerii apelului declarat, instanța de apel nu a apreciat în totalitate concluziile raporturilor de expertize auto tehnice efectuate la caz, potrivit cărora expertii nu au constatat dacă șoferul Mocan Ianuș a avut posibilitatea reală de a-l vedea pe pietonul Dogot Ion în condițiile expuse supra.

La fel, instanța de apel nu a dat aprecierea corespunzătoare perioadei de timp a accidentului rutier – vizibilitatea fiind redusă (ora 20.00) la 08 octombrie 2013, că afară deja înserase, acest timp fiind cel mai periculos pentru conducătorul auto, iar potrivit datelor inițiale din ordonanța de numire a expertizei auto-tehnice (f.d. 57) sectorul de drum în locul impactului nu era luminat, farurile automobilului erau incluse la faza scurtă.

În al patrulea rând, instanța de apel respingând argumentul acuzatorului de stat precum că declarațiile lui Mocan Ianuș acumulate pe parcursul urmăririi penale și în cadrul judecării cauzei se află în contradicție cu declarația făcută de acesta în scris în ziua accidentului, s-a referit la faptul că inculpatul pe toată perioada examinării cauzei a dat declarații coerente și anume că nu dispunea de posibilitatea tehnică de evitare a tamponării pietonului Dogot Ion folosind frînarea,

însă fără a elucida divergențele depistate în declarațiile acestuia date de inculpat în ziua accidentului, ultimul declarând cu vehemență *că nu a văzut pietonul și a simțit lovitura în caroseria cabinei*, pe când la audierea în calitate de bănuït a declarat *că pietonul a apărut în față traversînd la fugă de la stînga spre dreapta prin partea din spate a unui microbuz*, iar în instanță declarînd *că a apărut după un camion*, care se deplasa din sens opus, or instanța de apel urma să verifice și situația traficului din sens opus în raport cu declarațiile martorilor oculari Cazacu Victor și Costiș Ion.

În al cincilea rînd, potrivit textului deciziei, instanța de apel face referire la declarațiile martorilor Tocilat Valenti, Zlotescu Alexei și Berezovschi Andrei, însă, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată acestea nu au fost verificate în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, iar prevederile art.414 alin.(2) și (6) Cod de procedură penală indică expres *că instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal; Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.*

În consecință, Colegiul reține că instanța de apel nu a stabilit temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului procurorului, precum și nu a menționat motivele adoptării soluției date.

Singura contribuție a instanței la judecarea apelului constă în aceea că a repetat textual conținutul părții motivate a sentinței, lăsînd fără expunere concluzia privind admiterea sau respingerea probelor prezentate în sprijinul învinuirii.

Motivarea soluției prin fraza că „*procurorul nu a prezentat probe în confirmarea vinovăției*” fără să fie evaluate și, respectiv, valorificate probele administrate în cauză, constituie o eroare judiciară, în sensul că a fost încălcat modul de apreciere a probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Indicarea în decizie, în mod generic, că sentința atacată este temeinică, fără referire la criticile apelantului privitoare la vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu, echivalează cu nepronunțarea asupra tuturor motivelor invocate în apel de procuror - temei de casare prevăzut în art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată, că totalitatea circumstanțelor menționate în prezenta decizie confirmă necesitatea casării totale a deciziei instanței de apel cu remiterea la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată în cadrul căreia urmează a fi apreciate de instanța de apel în cumul cu toate probele la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții juste și corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel și cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2015, în cauza penală în privința lui Mocan Ianuș și dispune rejudecarea cauzei în aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată publicată la 17 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun